

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 9 Maja v. s. 1828 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.
Nowiny Dworu.

Hrabia de Blome, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister Króla Jmci Duńskiego, oddając się na czas niejaki z miejsca swojego pobytu, miał audyencyą pożegnania u NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY MATKI, dziś w poniedziałek dnia 30 kwietnia. (J. d. S. P.).

Sankt-Petersburg, dnia 30 kwietnia.

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył udarować orderem ś. Stanisława 1szej klasy, kawalera Fontenay, spełniającego przy Dworze naszym obowiązki sprawującego interessa Króla Jmci Francuzkiego, a teraz mianowanego Ministrem Francuzkim w Sztutgardzie.

Assesorowie kollegialni, Eustaffew i Ebelling, zostali mianowani, pierwszy jeneralnym Konsulem Rossyyskim w Nowym-Yorku, a drugi Konsulem w Elsenaur. (J. d. S. P.).

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, łaskawie przyjąwszy najpoddaniey ofiarowane JEGO CESARSKIEY MOŚCI: trzeci, czwarty i piąty tom dzieł T. Butcharyna, Naymościowiey udarować raczył autora kosztownym pierścieniem brylantowym. (P. P.).

Sofia, dnia 26 kwietnia.

JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył dziś o godzinie 2½ z północy przejechać przez Sofią, traktem do Gieczyna.

— Dnia 27 kwietnia. —

NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA ALEXANDRA FEDOROWNA raczyła udać się w podróż, dziś zrana o godzinie w pół do jedenastej, z Carskiego-Sieła, traktem do Gieczyna. (z Gaz. St. Peters.).

Gieczyn, dnia 26 kwietnia.

NAYJAŚNIEYSZY CESARZ JEGOMOŚĆ, dziś 26 kwietnia, o godzinie trzeciej z południa raczył przybyć do miasta Gieczyna, i po zmianie koni pocztowych, wyjechał teyże godziny traktem do stacyi Wyry.

— Dnia 27 kwietnia —

NAYJAŚNIEYSZA CESARZOWA ALEXANDRA FEDOROWNA dziś o godzinie 12 południowej raczyła przybyć do miasta Gieczyna, i po zmianie koni pocztowych, teyże godziny w dalszą udała się drogą. (G. S. P.).

Ryga, dnia 23 kwietnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA, Xiężna HELENA PAWEŁOWNA, dnia 22 b. kwietnia o godzinie 9tej wieczorem raczyła przybyć do Rygi, a dziś o godzinie 9tej zrana w pożądanym zdrowiu wyjechać traktem do Nitawy. (G. S. P.).

Ługa, dnia 23 kwietnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA, Xiążę MICHAŁ PAWEŁOWICZ raczył przybyć do miasta Ługi dziś o godzinie 10tej zrana, i po zmianie koni, teyże godziny wyjechać raczył do miasta Porchowa. (G. S. P.).

Porchow, dnia 24 kwietnia.

JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA, Xiążę MICHAŁ PAWEŁOWICZ, w podróży Swojej z St. Peters-

burga do Izmaila, przybył do miasta Porchowa dzisiaj o 10tej zrana, raczył obejrzyć czasowy łazaret Gwardyi, a potem po zmianie koni pocztowych wyjechał o godzinie wpół do pierwszej z północy, w dalszą drogę, w pożądanym stanie zdrowia. (G. S. P.).

Odessa, dnia 18 kwietnia.

Ostre mrozy, których doświadczaliśmy w ciągu tej zimy, czyniły nadzieję, że uyrzemy naszą krainę wyhawioną od plagi szarańczy; ale na nie-szczęście nie zjściło się nasze spodziewanie. Jaja tego zgubnego owadu wszędzie znajdowano zupełnie nietknięte. Wszakże, póki jeszcze szarańcza nie jest w stanie latania, są do jej wygubienia sposoby, obiecujące mniey więcej skutku, a władza miejscowa jęła się w tej mierze naydzielniejszych środków. (J. d. S. P.).

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 13 maja.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. PAN raczył nayłaskawiey udarować brylantowym pierścieniem, JPana Jana Netto, Sekretarza Poczty, wydawcę od lat wielu Kalendara politycznego.

JEGO CESARZEWICZOWSKA MOŚĆ WIELKA, Xiężna HELENA, Matka JEGO CESARZEWICZOWSKIEY MOŚCI WIELKIEGO, Xiążęcia MICHAŁA, przybyła d. 11 b. m. wieczorem z Petersburga do tutejszey stolicy.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski,

MY MIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI.

etc. etc. etc.

Mając na względzie: że traktaty Wiedeńskie z dnia 3 maja 1815 roku, a mianowicie artykuł 33 z Austrią, i 34 z Prussami, wskazały stosunek rozdziału długów zewnętrznych i wewnętrznych byłego Xięstwa Warszawskiego między trzy Rządy;

Ze konwencye, Berlińska z dnia 22 maja 1819 r. i Wiedeńska z dnia 29 czerwca 1821 r. oznaczyły ostatecznie, które z tych długów na Królestwo Polskie przypadają;

Ze artykuł 158 Ustawy konstytucyney zarządził dług publiczny stanu:

Chcąc zatem oznaczyć sposób zaspokojenia takowego długu, i dać poddanym Naszym nowy dowód ciągłej troskliwości Naszey o wzrost handlu, ustalenie kredytu, i rozkrzewienie przemysłu narodowego;

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy: Tytuł I. Ustanowienie Banku i jego uposażenie.

Artykuł 1. W mieście naszym stołecznym, Warszawie, ustanawiamy Bank pod nazwiskiem Banku Polskiego, którego celem być ma:

Zaspokojenie długu publicznego, tudzież, Rozszerzenie handlu, kredytu i przemysłu narodowego.

Art. 2. Na zaspokojenie długu publicznego przeznaczamy:

Summę roczną dla wypłaty dochodu stałego (rente consolidée), wyrównyującą całkowitej ilości takowego dochodu, zaciągniętej do Wielkiej Księgi długu krajowego i poświadczonej w tejże Księdze przez Namiestnika Naszego w Radzie, i drugą summę roczną, wyrównyującą dzielonej części tegoż dochodu, przeznaczoną na jego umorzenie,

Chcemy, aby te dwie summy pomieszczane były corok na budżecie wydatków Królestwa, aż do zupełnego umorzenia długu krajowego, i Komisya Rządowa Przychodów i Skarbu, przedwzrostkami innemi wydatkami krajowemi, obowiązana jest wnosić je co rok do Banku, w dwóch równych półrocznych ratach: przed dniem 10 maja i 10 listopada każdego roku, a to pod odpowiedzialnością artykułem 82 Ustawy Konstytucyjnej zastrzeżoną.

Art. 3. Dla postawienia Banku w możności przykładania się do rozszerzenia kredytu, handlu i przemysłu narodowego przeznaczamy:

Dziesięć milionów złotych polskich monetą brzęczącą z zapasów skarbowych.

Dziesięć milionów złotych polskich w listach zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z zaciągniętych na dobra Narodowe, stosownie do Prawa Seymowego z dnia 13 czerwca 1825 roku, tudzież Postanowienia Naszego z dnia 24 stycznia 1826 roku,

Summy te, natychmiast po otwarciu Banku zaliczone mu zostaną.

Art. 4. Przekazujemy też Bankowi pożyczkę przez Rząd Dyrekcyi głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego udzieloną, na mocy artykułu 209 Prawa Seymowego z dnia 13 czerwca 1825 r.

i przeznaczamy na korzyść Banku superaty skarbowe, w gotowiznie od służby każdorocznej zbywające.

Wszystkie summy i wartości w artykule niniejszym i poprzedzającym wyliczone, Komisya Rządowa Przychodów i Skarbu do Banku przelać lub wnieść do niego jest obowiązana.

Art. 5. Chcemy, aby fundusz Banku na rozszerzenie kredytu, handlu i przemysłu narodowego, artykułem 3 i 4 przeznaczony, doszedł do trzydziestu milionów złotych polskich. Od chwili zaś, jak fundusz ten, czyli to z zasłków skarbowych, czyli z własnych obrótów Banku, dójdzie do zamierzonej ilości, wszelkie dalsze zyski i superaty jego stanowić będą własność skarbu publicznego.

Zachowujemy jednak Sobie prawo pomnożenia funduszy Bankowych, jeślibyśmy tego uznali potrzebę.

TYTUŁ II. Czynności Banku.

Art. 6. Główne czynności Banku bydy mają:

Wypłata dochodu stałego i jego umorzenie.

Przyjmowanie depozytów, tudzież summ dla przekazów, lub na procent od Rządu, Instytutów i osób prywatnych.

Obróty funduszy bankowych na wzrost handlu, ustalenie kredytu, i rozkrzewienie przemysłu narodowego.

ROZDZIAŁ I. Wypłata dochodu stałego i jego umorzenie.

Art. 7. Bank wypłacać będzie roczny dochód stały okazicielom obligacyi, wydanych wierzycielom kraju w zamian za dowody Komisyyi Centralnej Likwidacyjnej.

Wypłaty te Bank uskuteczniać będzie, monetą grubą srebrną, kurs w kraju mającą, licząc następującą wartość rzeczywistą srebra, złotych 86 $\frac{9}{125}$ z czystej grzywny kolońskiej, Postanowieniem dnia 1 grudnia 1815 roku ustanowioną.

I takowe wypłaty, za kwitami dołączonemi do obligacyi długu krajowego, uiszczać będzie w Warszawie w dwóch równych półrocznych ratach, poczynając od d. 15 maja i od 15 listopada każdego roku.

Art. 8. Stopniowe umorzenie dochodu stałego, Bank uskuteczniać będzie za pośrednictwem osobnej kassy umorzenia, przez dobrowolne nabywanie obligacyi aż do wysokości funduszu wska-

zanego artykułem 2gim niniejszego Postanowienia. Fundusz ten do zupełnego umorzenia dochodu stałego pomnażany będzie procentem od wszystkich obligacyi wykupionych, które raz przez kassę umorzenia nabyte, nigdy już w obieg puszczone być nie mogą.

Art. 9. Jeśliby kurs dochodu stałego na Giełdzie Warszawskiej przewyższał summę, wynikającą z rozmnożenia tegoż dochodu przez 20, wówczas dla umorzenia go, Bank obowiązany jest wyciągać losem numerą obligacyi i okazicielom ich wypłacać summę, powstającą z rzeczonego rozmnożenia przez 20 dochodu stałego, w tychże obligacyach wyrażonego.

Art. 10. Kwity od obligacyi od chwili upłynienia właściwego im terminu przez przeciąg lat pięciu, po odebraniu przypadającej za nie należności do Banku nieprzyniesione, tracą wartość swoje, i Bank do ich wypłaty nie jest obowiązany.

ROZDZIAŁ II. Przyjmowanie depozytów, summ dla przekazów i kapitałów na procent.

Art. 11. Bank przyjmować będzie depozyta: Opieczętowane wszelkiego rodzaju.

Nieopieczętowane zaś tylko pieniężne.

Pierwsze nietykalne w Banku pozostaną do ich zażądania przez stronę mającą do tego prawo.

Drugie, obrócone bydy mogą na zakupienie papierów publicznych, do których fundusz umorzenia przywiązany będzie, i zwrócone bydy powinny na zażądanie strony, w monecie srebrnej w takiej ilości, w jakiej wniesione zostały.

Opłaty Bankowi od depozytów opieczętowanych przypadające, tudzież procenta do zaliczenia przez Bank od depozytów nieopieczętowanych, i dalsze warunki, późniejszymi przepisami ustanowione będą.

Art. 12. Bank obowiązany jest przyjmować dla przekazów summy w srebrze najmniej 200 zł. pol. wynoszące.

Składający w tym celu summę, otrzyma w Banku kredyt na ilość odpowiednią wyrachowaną na stopę wartości rzeczywistej srebra, w Artykule 7 oznaczoną i summę tę podług woli odebrać może w każdym czasie lub na kogośkolwiek przekazać w całości lub w części.

Przekazy w Stolicy. Bank załatwiać winien bez pobierania jakiegobądź wynagrodzenia.

Art. 13. Kapitały w monecie złotej i srebrnej, kurs w kraju mające, poczynając od złotych polskich 200 wnoszone bydy mogą do Banku, na czas oznaczony lub nieoznaczony, na procent prosty lub składany.

Kapitały w monecie złotej, wyrachowane będą na monetę srebrną, podług kursu dnia tego, w którym wniesione zostaną do Banku.

Stopa takowego procentu i warunki pożyczki osobnemi urządzeniami mają bydy przepisane.

Art. 14. Procenta, od kapitałów Bankowi powierzonych, po terminie właściwym z Banku, dla jakiegobądź przyczyny przez cały rok nieodebrane, po upłynieniu roku, jeśli wynoszą 200 zł. lub więcej, uważane będą jako kapitał zostawiony w Banku na procent składany.

Art. 15. W razie niezgłaszania się po należne procenta właściciela kapitału w Banku zostawionego, procenta proste, łącznie ze składanemi, rachowane tylko będą na rzecz tegoż właściciela, aż do podwojenia pierwotnego kapitału.

Art. 16. Jeśliby właściciel, czyli to depozytu, czy innej jakiej wartości w Banku złożonej, nie rozrządził nią przez czas prawem przepisany, Bank znieść się powinien z właściwemi Władzami, dla postąpienia podług przepisów praw obowiązujących.

ROZDZIAŁ III. Obróty funduszy.

Art. 17. Przedmiotem obrotu funduszy bydy ma:

Pożyczka dla Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Nabywanie i zbywanie papierów publicznych.

Skupowanie wexlów.

Pożyczka na zastaw papierów publicznych, płodów, wyrobów, i rozmaitych kosztowności, tu-

dzież pożyczka zakładom przemysłowym w kraju. Przedsięwzięcia, zmierzające ku rozszerzeniu handlu, kredytu i przemysłu narodowego.

Art. 18. Bank tak zawsze funduszami swemi rozrządzać powinien, aby się znajdował w możności zaliczenia bez zawodu pożyczki żądanej przez Dyrekcyę Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, w ratach właściwych, stosownie do Art. 130 i 132 Prawa Sejmowego o Towarzystwie Kredytowym Ziemskiem, i pod warunkami Art. 139 tegoż Prawa zastrzeżonemi.

Art. 19. Bank mocen będzie nabywać, i zbywać w kraju, lub zagranicą, papiery publiczne, które mu późniejszemi przepisami dozwolone zostaną.

Mocen też jest skupować wexle.

Art. 20. Późniejsze urządzenia przepiszą, na jakie papiery publiczne, na jakie płody i wyroby, tudzież na jakie kosztowności i zakłady krajowe, i pod jakimi warunkami, Bank pożyczkę udzielać będzie obowiązany; niemniej też, pod jakimi warunkami i jakie przedsięwzięcia kredytowe, handlowe, i przemysłowe wspierać, tudzież, jakich sam będzie się mógł podjąć.

Art. 21. Procent do potrącenia przy skupowaniu wexlów, tudzież przy pożyczce na papiery publiczne, towary i kosztowności, Bank co miesiąc ustanawiać będzie, nie przechodząc procentu prawnego handlowego.

Bank ustanawiać też będzie co miesiąc na jak długo ma udzielać takowe pożyczki.

Art. 22. Dla ułatwienia tych wszystkich czynności, Bank mocen jest wypuszczać bilety bankowe tak, aby bez najmniejszej zwłoki i bez żadnego potrącenia, żądaniu zgłaszających się do wymiany tych biletów zadosyć uczynić był w stanie.

Mocen jest także wypuszczać bilety kassowe, Postanowieniem Król. dnia 15 kwietnia 1823 roku ustanowione, które Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, natychmiast po otwarciu Banku wnieść doń jest obowiązana. Wymiana ich odbywać się będzie w Banku na monetę srebrną, stosownie do imiennej ich wartości, bez potrącenia trzech groszy od każdych pięciu złotych, wyżej rzeczonym Postanowieniem Królewskiem zastrzeżonego.

Art. 23. W żadnym przypadku, wartość ogólna w obiegu biletów Bankowych wraz z biletami kassowemi nie powinna przewyższać ilości funduszu, własność Banku stanowiącego.

(Dokończenie nastąpi).

FRANCYA.

Paryż dnia 28 kwietnia.

Hrabia Trogoff, adjutant Króla Jmci, mianowany gubernatorem zamku *St. Cloud*, na miejscu zmarłego wice-hrabiego *d'Agoult*.

— Biuletyn praw zawiera pięć postanowień J. K. M. naczynających pensyi po 12,000, fr. PP. *de Villèle, Peyronnet, Corbière, Chabrol i Fraysinous*, byłym ministrom. (J. d. S. P.).

— Dnia 29 —

(z Gazety Warszawskiej).

Minister spraw zagranicznych, oraz Posłowie Austriacki i Angielski przy Dworze tutejszym wyprawili dnia 24 b. m. gońców do Wiednia. Tegoż dnia Posel Hiszpański wyprawił gońca do Londynu, a Pruski do Berlina.

List z *Milo* pod dniem 29 marca donosi, iż fregata francuzka *Lilia*, przyjęła półkownika *Fabvier*, i wojsko jego, które w skutku wyprawy *Tahira* Baszy przeciw wyspie *Scio*, musiało się schronić na skałę, i tym sposobem ochroniła od zemsty nieprzyjaciela.

— Dnia 30 —

Onegdaj po mszy ś. przyjął Król Jmć Deputacyą Izby deputowanych, która podała Monarsze przyjęty projekt do prawa względem pensyi dla siostry *Bissona*.

Jeden z tutejszych dzienników twierdzi, iż

Pan *Le Roy*, Minister Skarbu, chce podać prośbę o uwolnienie od urzędu.

Xiążę *Mortemart*, mianowany Posłem naszym przy Dworze Cesarsko-Rossyyskim, wyjechał dziś do *Petersburga*.

Król Jmć, chcąc dać nowy dowód przyjaźni, którą zaszczycał zmarłego Xiążęcia *de Rivierre*, kazał, aby drugi syn jego, którego Monarcha trzymał do chrztu, mieszkał i nadal w *Tuilleries* i brał nauki razem z młodym Xiążęciem *Bordeaux*.

Słychać mocno o przywróceniu gwardyi narodowej paryzkiej.

Wojsko zebrane w *Tulonie* ma d. 15 maja wsiść na okręty.

Xiążę *Ipsylanti* przybył d. 26 b. m. do *Nancy*, w podróży swojej do *Paryża*.

ANGLIA.

Londyn dnia 27 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Onegdaj pokazała się w porcie *Jarmouth* eskadra duńska, złożona z 3 fregat i brygu wojennego; postrzeżono już także flotyllę szwedzką.

Okręty wojenne angielskie *Asia* i *Blonde* są już przysposobione do żeglugi, i wkrótce wypłyną na morze Śródziemne.

Tutejsza gazeta *Goniec* zbija pogłoskę, jakoby wyprawa uzbrajana w portach francuzkich, była przeznaczoną przeciw *Algierowi*. „Możemy (pisze rzeczona gazeta) zaprzeczyć urzędowicie tej wieści. *Algier* nie jest i nigdy nie był celem tej wyprawy. Lecz uznano za rzecz przyzwoitą czynić przysposobienia, na przypadek wspólnego przedsięwzięcia, dla prędszego oswobodzenia *Morei*. Cieszymy się mogąc dodać, iż nayszczersza zgodność panuje nie tylko między trzema Mocarstwami sprzymierzonymi, lecz oraz między niemi a Austryą i Prussami.”

Słychać, iż Ministrowie nasi naradzają się względem nadania swobód Katolikom, lub przynajmniej względem niejakich przyzwoleń.

— Dnia 29 —

Lord *Cochrane* przybył z *Paryża* do tutejszej stolicy.

Gazeta *Times* pisze: „W. Sułtan musi być bardzo zaślepionym, kiedy ścisła zgodność pięciu wielkich Mocarstw Europejskich nie przekonywa go, iż wszelkie zamysły osłabienia przymierza są bezskuteczne.”

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Słychać o oświadczeniu, iż spokojność Serwii nie będzie przerwana, i że pograniczne prowincye austriackie nie doznają nadwergżenia w żadnym względzie. Miano oraz zapowiedzieć Xiążęciu Serwii, iż powinien ręczyć za spokojność swoich podwładnych.

SZWECYA.

Sztokholm dnia 22 kwietnia.

Półkownik hrabia *Löwenhjelm*, pierwszy adjutant J. K. M., został mianowany Pełnomocnym Ministrem przy Dworze Wiedeńskim.

— Na skutek ogłoszenia gubernatora stolicy pod d. 15, wszyscy cudzoziemcy, mieszkający tu dla interesów, a chcący jeszcze pozostać, musieli się niezwłocznie stawić u ministra spraw zagranicznych, i wyrobić pozwolenie na dalszy pobyt. Niejaki P. *Dumesnil*, przybyły tu z Chrystyanii, który od kilku tygodni, wykładając publicznie kurs języka francuzkiego, czytywał na lekcjach niektóre nowe pisma ultra-liberalne, odebrał nagle rozkaz wyjechania z kraju.

— Eskadra nasza, przeznaczona na morze śródziemne, po wyjściu d. 9 z *Carlskrony*, weszła d. 13 do *Gothenburga*. (J. d. S. P.)

Chrystyania dnia 23 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Onegdaj rozpoczął się tu nadzwyczajny seym

Norwegii. Według przeczytanej mowy Królewskiej, można się wkrótce spodziewać traktatu handlowego i żeglugi z Cesarstwem Rosyjskim; rozpoczęły się oraz w takimże celu układy z Brezją i innemi krajami południowo-amerykańskimi.

H I S Z P A N I A. Madryt d. 15 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Z powodu noty od rządu Francuzkiego, przesłanej z Paryża, Ministrowie nasi często się zgromadzali. Rząd Francuzki nalega mocno o wypłatę długu, lub danie dostatecznej rękojmi. Wojsko Francuzkie ma tymczasowie zajmować *Kadyx* i *Seo d' Urgel*; a Ministrowie nasi chcą, aby niezwłocznie z obu tych miejsc wyszło. Słychać, iż Minister skarbu obmyślił sposób, nie tylko niezapłacenia nic Francyi, ale nawet żądania od niej kilku milionów. Znalezione bowiem w archiwum jednej z kass naszych warunki traktatu, zawartego dnia 10 maja 1806 w Paryżu, między Napoleonem a Karolem IV. Francya w tym traktacie obowiązuje się zaspokoić niektóre długi, wynoszące więcej, aniżeli jej się teraz należy, to jest, blisko 90 milionów franków. Minister Hiszpański myśli wysłać do Paryża Kommissją dla ułatwienia tej rzeczy.

Królestwo Ichmość wyjechali d. 5 b. m. z *Barcellona*, a w miastach i wsiach po drodze byli przyjmowani z największą radością, zwłaszcza w *Terrasa*. Udadzą się do *Pampeluny* i *Saragossy*, a potem przez *Tolozę* i *Burgos*, wrócą do *Madrytu*.

Słychać, iż Pan *Calomarde* zostanie Ministrem spraw zagranicznych, a Pan *Gil*, Korregidor Madrycki, Ministrem sprawiedliwości i łaski na jego miejscu. Mówią także o ustanowieniu Kommissyi handlowej.

T U R C Y A.

Od granic tureckich 20 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Listy z wysp Jońskich pisane 10 kwietnia, wyrażają: „Nic tyle nie szkodzi handlowi naszemu, jak niepewność, która tu od 3 miesięcy panuje, i przeszkadza wszelkiej spekulacji. Nienastąpienie dotąd przybycie Posłów Mocarstw pośredniczych do *Korfu*, czego się od grudnia spodziewano, wznęca niejaką obawę. Jednakże pobyt Hrabiego *Guilleminot* w *Korfu*, bliskość Pana *de Ribeaupierre*, który bawi w *Florenicy*, i oczekiwane przybycie pełnomocnika angielskiego, czynią jeszcze nadzieję tego zebrania się Posłów. Morea, przybiera z jednej strony cechę pokoju przez wyście wojska egipskiego z głębi kraju, a z drugiej, wzbudza obawę wojny między Mocarstwami sprzymierzonymi i Portą, przez zamknięcie portów *Nawarynu* i *Modonu*. *Ibrahim* Basza, który chce słuchać rozkazów oca swego i Porty, a którego zamknięcie portów ma przymusić do ustąpienia z Morei, uda się zapewne na powrót w środek tego Półwyspu, aby przynajmniej mógł znaleźć żywność dla wojska swego. Tym sposobem kraj ten jest zagrożony nowym spustoszeniem, a zapowiedziane z taką dumą przez Sułtana zawieszenie broni, pod którem amnestya nastąpić miała, wcześniej zniweczone. Tak więc, sam oręż rozstrzygnie sprawę Grecyi.”

WIADOMOŚCI Z GRECYI

Dokończenie tymczasowej organizacji
wojska Greckiego

(z Gazety Lwowskiej.)

9) Kto z wojskowych opuści stanowisko, na które był przeznaczony, jeśli Officer, utraci stopień i wchodzi w szeregi prostych żołnierzy; zaś żołnierz aż do Dodekarchy, skazany będzie, jako,

bezbronny robotnik na służbę bez płacy w obozie, za sam chleb, od miesiąca aż do roku, według stopnia jego przewinienia.

10) Żołnierz, obwiniony o zdradę lub szpiegostwo, skazany będzie na śmierć.

11) Officer, który rabuje, kradnie, pustoszy lub uszkadza mieszkania, lub popełnia to na majątku mieszkańców, gdzie stoi lub przechodzi, lub swoich podrządnym do tego namawia, lub czyni szkodę ludziom; traci swój stopień, zostaje prostym żołnierzem, z obowiązkiem wynagrodzenia szkody, którą wyrządził. Zaś żołnierz prosty, gdyby się tego dopuścił, będzie przez swojego Chilarchę rozbrojony, na zwrócenie rzeczy lub onej wartości skazany, i musi służyć w obozie, jako robotnik za sam chleb.

12) Zabójca skazany będzie na śmierć.

13) Wojskowy, który zgwałci niewiastę, skazany będzie na areszt, od trzech miesięcy do roku i na karę pieniężną 100 do 600 piastrow; jeśli zhańbiona jest dziewczyną, wtedy kara cielesna i pieniężna podwójna; a gdy przez taki czyn gwałtu nastąpi śmierć kobiety, skazany będzie na śmierć.

14) Wojskowy, przekonany, że istotną liczbę swoich żołnierzy na liście powiększył, lub którego z podrządnym ukrzywdził, traci stopień, i musi zwrócić, co w sposobie podstępny wziął lub zatrzymał.

15) Wojskowy, niedopełniający jakiegobądź rozkazu swojego dowódcy, jeżeli Officer, traci swój stopień, a jeżeli żołnierz prosty, użyty będzie do prostej służby w obozie, podług ciężkości swojego nieposłuszeństwa.

16) Wojskowy, który na swojego przełożonego rękę podniesie, lub go obrazi, skazany będzie na areszt do sześciu miesięcy, podług stopnia swojego przełożonego.

17) Wojskowi, którzy dla wieku, chorób chronicznych lub ciężkich blizn, nie mogą dłużej służyć, i zmuszeni wziąć uwolnienie, otrzymają tylko miesięczną płacę; którzy zaś umrą, i pozostawiają wdowy i sieroty, rodzina ich otrzyma połowę płacy. Ta darowizna, tak dla biorących uwolnienie, jakoteż dla wdów i sierot, będzie powiększona w miarę ich czasu służby i ich zasług.

18) Oprócz darowizny w pieniądzu, posunięcia na wyższy stopień i oznaki honorów, rozdawanych za waleczność i posłuszeństwo wojskowych; takowi, postępujący z honorem, i wstrzymujący się od wszelkiego przewinienia przeciwko honorowi, bezpieczeństwu i własności obywateli, jeszcze tém będą wynagradzani, iż uzyskają powszechne poważenie, a szczególnie zaufanie i miłość mieszkańców prowincyi, miast i wsi, w których się znajdują, lub przez które przechodzą.

19) Dowódzca przysięga przed Prezydentem w sposobie następującym:

Przysięga Dowódcy:

„Przysięgam w Imię Świętej i Nierozdzielnej Trójcy, i ostatnią kroplę krwi mojej wylać, aby naszey Świętej Prawowierney Wiary przeciwko nieprzyjaciółom bronić, i wolność mojej oyczyzny i jej praw utrzymać. Przysięgam być posłusznym rozkazom JW. Prezydenta. Przysięgam niedozwalać żadnego nadużycia, ani do tego należeć, i wszelki porządek w powierzonym mi wojsku utrzymać. Gdybym przysięgę tę w najmniejszej rzeczy przekroczył, wtedy ulegać chcę całej surowości praw wojskowych.”

20) Niniejsze rozporządzenie opiera się na zasadzie organizacji wojskowej, która ma wyświecić niebawem, a która aż do zebrania się Zgromadzenia narodowego ma w swojej pozostać mocy. W Eginie d. 19 lutego 1828. Prezydent J. A. Capodistrias. Sekretarz Stanu Sp. Trikupis.”

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.